

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

číslo 35 - prosinec 2005

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

PÁR SLOV ÚVODEM

No jo, už jsou zase tady. Jsou vidět všude, kam se podíváte, narazíte na ně v každém obchodě, pronásledují vás v televizi, dokonce už jsou zřetelné i v mnoha třídách. Ano, jsou tu VÁNOCE.

Každý na nich máme rád něco jiného – někdo se těší na dárky pod stromečkem, jiný na řůru televizních pohádek, někomu stačí, že nemusí do školy a má všechen čas jen pro sebe. Ale zvykli jsme si, že ještě dříve, než Vánoce opravdu začnou, dá se zažít spousta hezkých akcí i ve škole. Čeká nás tedy opět vánoční soutěž tříd, je připraven školní vánoční turnaj v piškvorkách na počítači, nebude chybět stromeček ani Puclíkova dárková služba v poslední letošní školní den. Jen diskotéka letos nebude – loni se nás sešlo příliš málo na to, aby se vyplatilo pronajmout si sál v kulturním domě, proto letos tahle akce chybí. Je to škoda, bývala to docela legrace, ale kdoví, třeba příští rok...

Tak si těch posledních pár dnů hezky užijte, buďte na sebe milí, přečtěte si poslední letošní číslo Puclíka a pak už vám přejeme ty nejsladší a nejspokojenější Vánoce, jaké si jen ve svých snech dovedete představit.

Redakce

CO NÁS ČEKÁ

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- **20. 12. 2005** Filmové představení
1. stupeň **Rychlý Stripes**
2. stupeň **Příběh Modré planety**
- **23. 12. 2005 – 2. 1. 2006** Vánoční prázdniny
- **31. 1. 2006** Pololetní vysvědčení
- **3. 2. 2006** Pololetní prázdniny
- **13. 2. 2006** Divadelní pohádka pro 1. stupeň
Kocour v botách
- **15. 2. 2006** Divadelní představení pro 2. stupeň
Heuréka

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- Možná jste si stačili všimnout, že po odchodu pana učitele Liedermanna z naší školy se v pedagogickém sboru objevila začátkem listopadu nová tvář – pan učitel Miroslav Sláma. Vyučuje u nás výhradně předměty spojené s výpočetní technikou. Doufáme, že si na něj brzy zvyknete a že se mu u nás bude líbit.
- Taky se občas s někým vsázíte? Tak dejte pozor, abyste nedopadli jako 6.C. Ta se totiž vsadila s panem ředitelem, který je má na češtinu, že všichni napíší správně záhlaví 1. čtvrtletní slohové práce. Nutno podotknout, že celé záhlaví bylo napsáno na tabuli, stačilo jej správně opsat. Kdyby se jim to povedlo, byli by na měsíc osvobozeni od diktátů. Jenže opsat správně záhlaví čtvrtletky je problém i pro osmáky či deváťáky, takže 6.C prohrála. Prohraná sázka pro ně znamenala sborový zpěv dnes již historického hitu Holky z naší školky, který museli nacvičit. Šlo jim to prý výborně.
- Pěkný šprýmař se vyklubal z pana učitele Smékala. Využil chvíle, kdy paní učitelka Kovačičová zašla do kabinetu přírodopisu a klíče nechala zvenčí v zámku. V kabinetu ji s úsměvem zamknul a odkráčel si zařídit nutné záležitosti. Když se po nějaké době vracel zpátky, už z dálky slyšel zoufalé bouchání na dveře kabinetu a prosby o vysvobození. Po odemknutí dveří si pan učitel musel vyslechnout hezkou řádku nelichotivých výrazů, kterými paní učitelka jeho počínání odměnila. Nenechávejte tedy nikdy klíče zvenčí v zámku, když vstupujete dovnitř místnosti. Nikdy nevíte, co ho napadne podobná myšlenka jako pana učitele. Věřte, že takový šprýmař mezi námi jsou...

5. prosinec by si všechny děti měly spojit s čerty, Mikulášem a anděly. A tak se také u nás ve škole stalo. Brzo ráno to v učebně výpočetky opravdu vypadalo jako v pekle. Sešly se tam totiž dvě třídy – 9.A a 9.C, které měly za úkol rozdělovat mikulášskou nadílku všem dětem na naší škole.

Ještě společné foto a pekelná 9.C mohla vyrazit za dětmi na přístavbu. Nejdříve jsme vpadli do prvních tříd. Tam byli někteří prvňáčci natolik vystrašení, že se drželi paní učitelky za ruku a schovávali se jí za záda. Z prvních ročníků jsme ale naštěstí žádného žáka neodnesli, protože nám všichni zlobivci zazpívali písničku, nebo zarecitovali nějakou básničku. Všichni dostali sladkou nadílku a šlo se do druhého patra na třetí ročník. Tam už to bylo o něco veselejší, protože se někteří odvážlivci nechávali dobrovolně odnést v pytli. Ovšem i tady došlo na nějaké to odříkávání básniček a na bonbónky taky.

Ted' jsme se chystali na druháky, kteří sídlili až ve třetím patře, což pro někoho, jako třeba pro našeho Mikuláše, byl docela problém. Mikuláš si totiž neustále přišlapával svůj bílý plášť, ale nakonec to bez úhony zvládl. Mohutné bušení na dveře, cinkání zvonečků a jakot oznamovaly náš příchod do třídy. Někdo se tvářil opravdu vyděšeně. Ale zase se našli takoví hrdinové, co se nechali dobrovolně odnést v pytli. Všichni říkali nashledanou (i když pochybuji, že to někdo z nich myslel vážně), když jsme odcházeli, a někteří jednici si drželi buďto bramboru, a nebo kousek uhlíku v ruce. Velice nás potěšilo, že když jsme scházeli zase dolů, byla na chodbě spousta dětí, které měly na tváři úsměv a dávaly nám namalované čerty, Mikuláše a andělky, které pro nás samy namalovaly. Když jsme si jejich výtvary potom navzájem ukazovali, tak jsme se někdy museli opravdu hodně smát. Třeba od jednoho prvňáčka jsme dostali krásného Mikuláše i s básničkou, ve které stálo třeba slovíčko: Mykuláš.

Žádného čerta ani andílka jsme tam nezapomněli, takže jsme se zase vraceli k nám do školy, kde nás ještě čekaly čtvrté a páté ročníky. Tady už se děti nebály, takže jsme někde odnesli třeba skoro celou třídu a všichni si to ohromně užívali. V jedné třídě se dokonce děti málem i popraly o to, kdo bude odnesený v pytli. Jenom žádná paní učitelka se nechtěla nechat odnést. Všechny děti se nakonec v pořádku vrátily do svých tříd a my jsme mohli také pokračovat ve vyučování. Je to vážně legrace, závidím tomu, kdo za čertíky půjde příští rok.

Některé paní učitelky byly s čerty jedna ruka...

...jiné se spíš kamarádily s andílky

Anketa

tentokrát vánoční...

Vánoce se blíží a s nimi i spousta zvyků, a proto jsme ani my neotáleli a zeptali se žáků druhého stupně na pár otázek o Vánocích. Jsou tu ale i otázky spojené s Mikulášem a jedna otázka se týká nového roku. Tak a tady jsou otázky:

- 1. otázka:** Dodržujete o Vánocích nějaké zvyky?
- 2. otázka:** Co bys pod stromeček určitě nechtěl dostat?
- 3. otázka:** Máš do nového roku nějaké předsevzetí?
- 4. otázka:** Kdyby sis měl vybrat, kdo ti je bližší – anděl, nebo čert?
- 5. otázka:** Na kolik kilo uhlí se doma před Mikulášem připravujete?
- 6. otázka:** Jak se bráníš, aby tě čerti neodnesli v pytli?

Jakub Janíček, 6.C

1. Chodíme dávat do krmelce zvířatům kaštiny.
2. Nechtěl bych dostat malé boty.
3. Ne, předsevzetí nemám.
4. Bližší je mi asi čert.
5. Čekáme kilo, ale může být víc.
6. Bráním se kopáním.

Jakub Rovenský, 7.A

1. Jo, určitě nějaké zvyky dodržujeme, ale teď si nevzpomenu na žádný.
2. Nechci dostat papuče.
3. Ano, chtěl bych lepší známky.
4. Bližší je mi čert.
5. K nám se toho vejde hodně.
6. Já nevím, ale nikdy to nevyjde.

Tonda Jinek, 8.A

1. My jíme na Štědrý večer rybu.
2. Nechci dostat zase ty ponožky.
3. Budu se víc učit.
4. Mně je také bližší čert.
5. Chtěl bych tak kilo.
6. Já se nebráním.

Zdeněk Rajský, 9.D

1. U nás je zvyk, že každý rok stojím u klavíru a zpívám koledy, protože jsem celý rok zlobil.
2. Nechci dostat výprask.
3. Chtěl bych lepší známky.
4. Bližší je mi anděl, to jsem „celej“ já.
5. My se připravujeme tak na 10 metrů.
6. Na mě už žádný nechodí, asi ze mě mají strach.

Nejspíš jste si všimli, že se v anketě neobjevila žádná dívka. Je to pravda, ale příště to vynahradíme. Přejeme všem krásné a pohodové Vánoce s kupou dárků pod stromečkem.

Anketu připravili Andrea Šikulová, Petra Srnská a Jenda Fousek, 9.C

Vánoce

CO NÁS ČEKÁ V POSLEDNÍM TÝDNU

s Puclíkem

V minulých letech jsme si zvykli, že předvánoční období bývá na naší škole zpestřeno několika akcemi, které nám všem mají poslední školní dny kalendářního roku příjemnit. Ani letošní rok nebude výjimkou, takže se podívejte, co pro vás Puclík připravil.

] TRADIČNÍ VÁNOČNÍ SOUTĚŽ]

Ani v letošním roce jsme si neodpustili vyhlásit vánoční soutěž. Bude zaměřena podobně jako loni tak, aby se dala ohodnotit celá třída, i když je nám jasné, že se v každém kolektivu najde pár jedinců, kteří to za ty ostatní udělají. Je ale na vás, abyste se domluvili a práci si co nejlépe mezi sebe rozdělili – soutěžit se totiž bude

O NEJLÉPE VÁNOČNĚ VYZDOBENOU TŘÍDU

Žádné podmínky pro soutěž stanoveny nejsou, všechno závisí na vás. Do soutěže se není třeba ani přihlašovat – prohlédneme si všechny třídy. Redakční rada provede vyhodnocení soutěže **v úterý 20. prosince 2005** odpoledne a odměnu za nejlepší výzdobu obdrží celá třída ve čtvrtek 22. 12. 2005. Odděleně budeme hodnotit třídy prvního a druhého stupně.

] ŠKOLNÍ VÁNOČNÍ STROMEČEK]

Stejně jako v minulých letech bude i letos v posledním předvánočním období dominantou přízemí hlavní budovy školní vánoční stromeček. Během posledního týdne můžete vždy ráno od 7.15 do 7.30 hodin umístit pod stromeček dárky pro své kamarády a spolužáky, kterými jim chcete na Vánoce udělat radost. Na konci týdne pak Puclík zařídí, aby se dárky dostaly do těch správných rukou. Pokud se rozhodnete své dárečky pod stromeček přichystat, nezapomeňte je **čitelně označit jménem a třídou toho, pro něhož jsou určeny**. Každý rok se totiž objeví pár dáreků, které není možné doručit, protože na nich tyto údaje chybí.

] VÁNOČNÍ TURNAJ V PIŠKVORKÁCH]

Jistě znáte dětskou hru **PIŠKVORKY**, kdy mezi sebou soutěží dva hráči v umisťování křížků a koleček na hrací plochu. Vyhrává ten, kdo dokáže sestavit řadu z pěti svých symbolů. Turnaj proběhne ve středu **21. prosince 2005** a vylosované dvojice soutěžících spolu budou bojovat **na počítačích**. Účastníci se mohou do soutěže hlásit **od 13.30 hodin v kreslárně** – po rozlosování dvojic bude zahájena vlastní soutěž v učebnách výpočetní techniky – piškvorky se tedy budou hrát v elektronické podobě prostřednictvím počítačové sítě. První a druhý stupeň soutěží odděleně. Pokud bude dostatek zájemců, vytvoříme i kategorii učitelů.

Venku leží sněhová peřina, tiše se snáší sněhové vločky, nastává doba adventní – čas krátkých dnů a tmavých večerů, sněhu a zimy. Pro všechny je advent časem příprav na Vánoce, vymýšlení dárků, ale i zastavení se a tak trošku možná i bilancování.

Doma v příjemně vytopeném pokoji voní čerstvě upečené cukroví, celá rodina sedí pohromadě, vzájemně si povídají, naslouchají...

Adventní koncerty

V ČESKÉ TELEVIZI

Ne každý má ale takové štěstí – zlomek vteřiny, který se nedá nikdy vrátit, dokáže lidský život změnit od základů, krásné okamžiky se rázem vytratí a místo nich nastupuje jen smutek a beznaděj.

K předvánočnímu vysílání České televize patří již od roku 1991 Adventní koncerty, které mají dobročinný charakter. Význam těchto akcí je zcela zřejmý – za pomoci televizních diváků získat finanční prostředky pro ty, kteří je potřebují a vlivem nepříznivých životních okolností nejsou schopni si je zajistit sami. Pořadem již 15 let provází trojice moderátorů ve složení Táňa Fišerová, Marta Kubišová a Jan Kačer.

Koncerty jsou tradičně čtyři – stejně jako čtyři adventní neděle a jsou přenášeny v přímém přenosu z následujících míst: z Břevnovského kláštera, z duchovního střediska Pražská křižovatka, z kostela Všechny svatých na Pražském hradě a chrámu svatého Mikuláše na Malé Straně. O využití darovaných peněz se diváci každoročně mohou sami přesvědčit, protože Česká televize navštívila všechna místa, kam peníze putovaly, a natočila dokument o jejich využití, který též odvysílala.

Letos budou získané finanční prostředky rozděleny stejným dílem těmito čtyřem organizacím:

- **Nadační fond Pomoc popáleným** – výtěžek bude použit na vzdušné lůžko
- **Liga za práva vozíčkářů Brno** – projekt osobních asistentů a speciální přeprava imobilních osob
- **Sdružení LEDOVEC** – terapeutické centrum pro lidi s psychiatrickými poruchami a mentálním postižením, výtěžek půjde na dokončení půdní vestavby pro terapeutickou tkalcovnu
- **Farní charita Prachatic a Veselíčko** – domov pro matky s dětmi

I žáci naší školy již několikátý rok za sebou přispívají na konto Adventních koncertů. První finanční pomoc odešla už v roce 2000, vloni se zapojilo pět tříd, letos dokonce dvanáct. V hodinách slohu, literární, občanské i rodinné výchovy mají žáci možnost diskutovat o smyslu a významu těchto akcí a sami se rozhodují, zda přispějí - jejich příspěvky jsou tedy zcela anonymní a dobrovolné.

Letošní rok nebyl výjimkou – na konto Adventních koncertů přispěli žáci všech tříd prvního stupně i se svými třídními učiteli, z druhého stupně potom třída 6.C. Výše příspěvků byla následující:

1.A	150,- Kč	3.A	570,- Kč	5.A	600,- Kč
1.B	330,- Kč	3.B	1.350,- Kč	5.B	700,- Kč
2.A	710,- Kč	4.A	500,- Kč	5.C	600,- Kč
2.B	850,- Kč	4.B	1.160,- Kč	6.C	550,- Kč

Darovaná finanční částka je úctyhodná – **8.070,- Kč**. Ani celková suma za všechny roky není zanedbatelná: **12.441,-Kč**.

Život je běh na dlouhou trať, která je plná nepředvídatelných překážek. Všem, kteří přispěli, nezbyvá než poděkovat a popřát krásné Vánoce spolu s tím, aby těch překážek bylo co nejméně a osudové, život nepříjemně měnící vteřiny žádné. Kdyby se tak přece jenom náhodou stalo, tak aby se v pravý okamžik vyskytl blízko někdo, kdo podá pomocnou ruku, jako ji podali oni nyní.

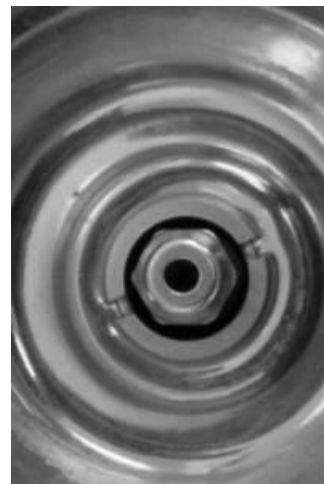
Zvláštní poděkování si pak určitě zaslouží žáci 3.B a 4.B za výši svého příspěvku.

Mgr. Pavlína Poláčková

V minulém čísle jsme se vás ptali, co je na této fotografii. Byl to pohled na fontánku pro žáky z ptáčích perspektivy. Tak nějak ji vidíte, když se k ní skláníte a chcete se napít. Přestože se nám snímek zdál velice jasný, sešly se nám pouze 4 správné odpovědi. Shodou okolností všechny byly z 9.A. Pojmenování věci na obrázku bylo u každého řešitele jiné a originální: kloktátko, přístroj na pití, vodotrysk, kloktací zařízení. Úspěšní řešitelé jsou:

- Jan Slovák 9.A
- Jakub Javorský 9.A
- Michal Provazník 9.A
- Petr Večeřa 9.A

Všichni budou po zásluze odměněni nějakou drobností.

Další soutěžní fotografie vypadá takto. Pokud se chcete zúčastnit naší fotosoutěže, váš úkol je jednoduchý – napište, co je podle vás zobrazeno na soutěžním snímku, a lístek s odpovědí, na kterém bude také vaše jméno a třída, doručte redakci nejpozději do **31. ledna 2006**.

Nejvhodnějším způsobem pro předání odpovědi redakci je použití redakční schránky u kabinetu výpočetní techniky. Odpověď můžete poslat též e-mailem na adresu puclik@nmnm.cz

Redakce

VYZVÍDALI JSME...

...tentokrát u paní učitelky Slámové

1. Jaké povolání jste si přála dělat jako dítě?

Už jako malá holka jsem si s kamarádkami často hrála na školu. Své mámě jsem záviděla, když doma opravovala sešity a známkovala písemky. Tehdy mi to připadalo jako něco hodně důležitého a záslužného. Dnes to vidím trochu jinak. Oprava a kontrola sešitů je často za trest, hlavně pokud je vůbec co opravovat a co kontrolovat...

2. Jaký byl váš oblíbený předmět ve škole?

Ve škole jsem měla ráda hudební výchovu, dějepis, výtvarnou výchovu a jazyky, kromě jazyka českého. Čeština mi připadala vždy dost těžká a nemyslete si, že jsem rovněž neměla problémy s diktáty. Ale jak vidíte, odříkaného chleba největší kus! Nikdy neříkej nikdy! Ještě mi moc nešel zeměpis. Můj učitel zeměpisu, pan Hnízdil, se mi dodnes směje. Prostě já a orientace jsme si nikdy nepadly do noty.

3. Těšíte se na Vánoce?

Na Vánoce se těším. Ne kvůli sobě, ale kvůli radosti, kterou vidím z rozzářených očí svého syna.

4. Máte ráda zimu?

Mnozí si na zimu nařikají, nemají ji rádi. Já k nim ale nepatřím. Miluji zimu a vše, co s ní souvisí. Lyžování, sjezdování, na zahradě nesmí chybět pořádný sněhulák. Proto mám ráda Vysočinu a určitě bych nechtěla bydlet někde na jihu.

5. Máte nějaké sourozence?

Mám o čtyři roky staršího bratra a jsem ráda, že ho mám.

6. Taky trochu vědomostí: Víte, co je to LATIMÉRIE, a když nevíte, tak co si myslíte, že to je?

Není někdy na škodu položit otázku i učiteli. Toto je však podivná otázka na „podivnou“ latimérii.

7. Když učíte hudební výchovu, jaký je váš oblíbený zpěvák nebo zpěvačka?

Nejsem člověk, který by měl jednoho vyhraněného zpěváka či skupinu a neposlouchal nic jiného. Ráda si poslechnu jakoukoliv hudbu, i když se mi třeba nelíbí. Také neodmítejte vždy to, co se vám nelíbí, spíše si položte otázku, jestli se vám to nelíbí z toho důvodu, že tomu nerozumíte. Obdivuji všechny ty, kteří pěkně zpívají, ale i ty, kteří zpívají rádi.

8. Jaký je váš oblíbený film?

Na sledování televize nemám v poslední době moc času, ale ráda se podívám na jakýkoliv film, kromě hororů či nekonečných rodinných seriálů.

9. Jaký je váš největší sen?

Největší sen? Ten se neprozrazuje, protože by se pak určitě nesplnil. A to by byla škoda, protože sen – to je přání!

10. Jaké jídlo máte nejraději a které naopak nemusíte?

V jídle nejsem vybíravá, sama ráda vařím. Co ale vůbec nemusím, je sladký rýžový nákyp, smažený kapr či jiné zvíře, kromě vepřového a hovězího. Třeba pes, toho bych určitě nepozřela.

11. Jaký byl váš nejkurióznější zážitek z hodiny?

Často si říkám, že kuriózním zážitkem je to, že se učitel v hodinách snaží a děti se tváří, jakoby „hrách na stěnu házeli“, čili – nijak, je jim to fuk, nebo-li jak kdysi říkal můj profesor matematiky – „máte zase denní snění jako stehno“. To ale bohužel není ani tak kuriozita jako spíše každodenní krutá realita. Proto už přestaňte snít a víc se snažte!!! A když už něco řeknete, použijte předtím rozum, ať třeba není z homofonie homo sapiens apod.

12. Sledujete VyVolené nebo Big Brothera?

Možná se mnozí z vás urazí, ale tyto pořady nemusím, i když vím, o čem jsou. Vlastně o ničím.

*Rozhovor připravila
Eliška Kuběnová a Dita Niesnerová, 8.C*

TURNAJ

v malé kopané

Každý školní rok na podzim se již tradičně koná soutěž škol v minifotbalu, chcete-li v malé kopané. Je to soutěž zajímavá, plná napětí, ale zároveň žádné družstvo nemá výsledek předem jistý. Letos bylo jasné, že naše škola je schopna postavit tým, který by to mohl dotáhnout hodně daleko, což měly zaručit hvězdy typu Petra Follprechta či Kuby Sklenáře, ale i další hvězdičky, které míč rovněž dokonale ovládají. Zkrátka jsme počítali s tím, že letos dobudeme historického úspěchu.

První překážkou bylo petrovické okrskové kolo, kde nám v cestě stál tradiční protivník, jenž nám pravidelně ukazoval stop a díky němuž jsme se předčasně loučili se soutěží - 2. ZŠ. Historie se neopakovala a rozdílem třídy jsme vyprovodili jak novou školu, tak i Bobrovou, proti které se velmi obtížně hraje. Zkrátka jsme se pěkně rozehráli, protože o týden později, 29. září, nás čekalo okresní finále ve Žďáru nad Sázavou.

Ve Žďáru byl turnaj od začátku do konce nebyvale zajímavý a dramatický, do poslední chvíle nebylo jasné, kdo postoupí ze skupin do závěrečných bojů. Ve skupině na náš výběr čekali po rozlosování sami favorité. Naše skupina, jak se později ukázalo, dala dohromady nejlepší týmy. Nejprve jsme porazili Velkou Bíteš 2:1 (branky Follprecht, Sklenář), poté jsme zahodili dobře rozehraný zápas a prohráli s Bystřicí 2:4 (za naše Slavíček, Buchta) a v boji o semifinále jsme museli porazit 4. ZŠ Žďár o dva góly, což se podařilo! 2:0 stačilo (Slavíček a zlatý gól Pohanka) a v semifinále nás čekal vítěz druhé skupiny - Velká Losenice, se kterým jsme si „pohráli“ a v poklidu, tak aby si zahráli všichni, jsme vyhráli 3:0 (Slavíček 2, Sklenář). Finále nás opět svedlo s Bystřicí, měli jsme co oplácet a enormní snaha byla znát. Vedli jsme 1:0 (Pech), brzy však bylo vyrovnáno! Stav se už neměnil do konce utkání a ani v prodloužení a následovaly penalty - Petr Follprecht nastoupil do brány, ani jednou nedal soupeřům šanci, my jsme naopak dvakrát skórovali (rozhodující gól opět Pech) a bylo rozhodnuto - jedeme do Jihlavy na krajské finále, které svede vítěze okresních kol!

21. října 2005 jsme tedy jeli do Jihlavy s jasným cílem: dokázat všem, že fotbal hrát umíme, a třeba i překvapit. Začínali jsme s Třebíčí, pravidelným účastníkem celostátního kola, a zápas jsme rozehráli báječně. Po gólech Sklenáře a Pecha jsme vedli 2:0 a dlouho to vypadalo na jasnou výhru. Nakonec se nám Třebíč stala osudnou, když pět minut před koncem bylo sníženo na 2:1 a těsně před koncem jsme obdrželi ještě dvě nešťastné branky a prohráli 2:3. Je jednoduché vymlouvat se na smůlu, rozhodčího, ale my jsme byli po celý zápas skutečně lepším týmem, ovšem rozhodují

góly. Druhý zápas s Jihlavou se stal jasnou záležitostí - 5:1 (Follprecht 3, Slavíček, Sklenář), remíza s urputně bojujícím Humpolcem 2:2 byla zasloužená (góly Sklenář, Slavíček) a závěrečná výhra nad Ledčím nad Sázavou 6:1 (Buchta, Homolka, Follprecht, Pech, Mikeš, Sklenář) dokazovala naši sílu. Při celkovém součtu jsme měli stejný počet bodů jako Třebíč - 7, ale nakonec rozhodlo pravidlo o vzájemném utkání... Skóre jsme měli 16:7, Třebíč 8:7 - to mluví za všechno.

Do republikového finále jsme tedy nepostoupili, ale naše vystupování a výsledky na všech třech turnajích byly vynikající a máme být na co hrdí. Nezbyvá než poděkovat jedenácti statečným, kteří se o historický úspěch - 2. místo z krajského finále - zasloužili: brankař Patrik Chrást, Martin Kaštánek, Jan Pech, Marek Pohanka, Petr Follprecht, Jakub Sklenář, Michal Buchta, Jan Mikeš, Lukáš Slavíček, Martin Molva a Marek Homola. Hoši, děkujeme!

PaedDr. Miroslav Jurek

Dne 22. listopadu 2005 odjela naše dvě družstva mladších a starších žáků do Bystřice nad Pernštejnem na okrskový turnaj ve florbalu. Pro ty, kteří nevědí, co tento sport představuje, nutno říci, že se jedná o nebyvale se rozvíjející a ve světě neobyčejně populární sportovní odvětví podobné hokeji.

Mladší žáci odjížděli spíše „na zkušenou“, poprvé zažít atmosféru většího turnaje a třeba se pokusit o malý zázrak v podobě postupu do dalšího kola. Již první zápas zastihl naše nerozehrané naděje v krizi a podle toho vypadal i výsledek - hladce prohráli s favoritem a pozdějším celkovým vítězem z Gymnázia Bystřice nad Pernštejnem 0:10. Agresivně hrající soupeř naše zcela zaskočil a sázel do brány jeden gól za druhým. Ve druhém zápase skupiny narazili pak naši na ZŠ TGM z Bystřice a to už byl zcela jiný tým! Kuba Rovenský vsítil 4 branky, jednu z dálky přidal Paťa Chrást a vítězství 5:4 bylo na světě a tím i boj o celkové 3. místo! Zde se uskutečnilo mimořádně vyrovnané utkání - opět s Bystřickou ZŠ Nádražní. V normální hrací době skončilo utkání 5:5, všechny naše góly vsítil Venca Kucharčík, v prodloužení se od nás odklonilo štěstí a opustily nás síly a dva rychlé góly soupeřů rozhodly o našem 4. místě ze šesti týmů. Ale i toto umístění považujeme za úspěch.

Starší žáci byli ve zcela jiné situaci - jiné umístění než vítězství by bylo obrovským zklamáním, neboť tak silný tým naše škola ještě nikdy nesestavila. I když rozlosování, které si vzal na starost Martin Kašty, dopadlo nejhůře, jak mohlo - do skupiny jsme dostali nejsilnější možné soupeře - gymnázium a ZŠ TGM - nenechali se naši „veteráni“ rozhodit a s krédem „stejně musíme všechny porazit pro celkové vítězství“ vyrazili do boje. A odnesli to všichni! Gymnázium se snažilo, bojovalo, ale na lepší výsledek než 7:4 pro nás se nezmohlo. Góly našich dávali Peťan Follprecht 4, Mařín Pohanka 1 a Martin Kašty 2. Druhý zápas měl podobné schéma, TGM s námi prohrála 6:4 (opět Peťan 3, Kašty 1, Mařín 2). Čekalo nás finále a boj o postup do okresního kola. Finále se ZŠ Nádražní z Bystřice bylo zcela jednoznačnou záležitostí a procházkou růžovým sadem. Soupeř se cítil a rovněž skutečně byl na sportovním poli zcela znemožněn po porážce 6:1 (Peťan 4, Mařín 1, Honza Fousek 1). Střelci i další naši hráči Roman Břečka, Lukáš Slavíček a Honza Pech (vynikající u branky) si vybojovali okresní finále, ke kterému pojedeme 20. prosince do Velkého Meziříčí, a rovněž zde budeme spokojeni pouze s postupem, to jest s vítězstvím! Uděláme pro to vše!

PaedDr. Miroslav Jurek

žakovská knihovna

informuje

Výpůjční doba pro školní rok 2005 – 2006

pondělí

13.15 – 14.00 hodin

čtvrtek

12.15 – 14.00 hodin

Chodíte do žakovské knihovny pouze pro povinnou školní četbu? Není to tak trochu škoda? Knihovna v sobě skrývá velká tajemství v podobě mnoha zajímavých knih.

Cestujete a objevujete rádi nové kraje? Před námi je doba zimního počasí, které zrovna cestování příliš nepřeje, a tak se právě proto dobrá kniha může stát vaším vítaným společníkem. Jde to docela snadno. Stačí si ji vypůjčit, uvařit šálek voňavého čaje, posadit se do pohodlného křesla a začít se..., stát se alespoň na chvíli „objevitelem“ a „cestovatelem“.

O domorodých Američanech a jejich tradicích, jakož i o objevitelích, kteří zpřístupnili Severní Ameriku si můžete přečíst v knize **Objevování Severní Ameriky**.

Dozvíte se o stavitelích měst Hopiů, kočovných Siouxech z Velkých prérií, ale i o známé bitvě u Little Bighornu a o založení Spojených států a Kanady. Ponoříte se do inuitského světa duchů a démonů, ulovíte si v préríi bizona, vyřezáte si totem z cedrového dřeva a spolu s Vikingy podniknete průzkumnou cestu na lodi. Pokud budete mít štěstí a neztroskotáte, objevíte třeba i zlato.

Chcete-li poznat, jak primitivní národy Latinské Ameriky uchovávaly 2000 let před naším letopočtem brambory, jak objevily metodu „současného mražení a sušení“ potravin, není nic jednoduššího, než otevřít knihu **Objevování Latinské Ameriky**, která volně navazuje na knihu předcházející.

Líčí historii vybraných oblastí před jejich objevením Evropany i po něm. Přečtete si o horách a tropických deštných pralesích, prohlédnete si památky incké, aztécké a májské kultury a objevíte, jak evropští vědci prozkoumávali zemi El Dorada. Dozvíte se něco málo o uzlovém písmu Inků, kteří místo abecedy používali soustavu provázků a uzlů zvanou „quipu“. Můžete se stát i němými svědky dobytí Mexika Španělem Hernánem Cortésem. Nechybí ani stručné základní informace o Latinské Americe dnešních dnů.

Zavítat můžete i na póly – nejchladnější místa na světě. Třpytivá bělost zde odráží sluneční světlo, takže se tu nikdy neoteplí. Nejnižší teplota, která zde byla naměřena, je mínus 89 stupňů. Při této teplotě hrneček s vařící vodou vyhozený do vzduchu okamžitě zamrzne. Z pohodlí a tepla domova si můžete život v Antarktidě a Arktidě vychutnat s knihou **Objevování polárních krajů**. Ledová pokrývka je neuvěřitelná – led je až 3000 metrů hluboký. Vědci se do něj provrtávají, aby poznali historii a zjistili, že před 250 miliony lety tam vůbec led nebyl a procházel se tam dinosaur.

Nemusíte mít ani silný oděv, dech vám nepřimrzne na tvář, jasný sluneční svit nezničí váš zrak. Na nepatrný okamžik můžete vyměnit teplo vašeho domova za život v iglů a maminčin řízek za rybí tuk, tulení maso, mech, bylinky a ptačí vajíčka. Že byste neměnili? Ani nemusíte, stačí knihu zavřít a dát se do maminčiny skvělé bábovky...

Soutěž s knihovnou

S knihovnou si letos můžete i zasoutěžit. Soutěžní otázky a úkoly na vás budou čekat v každém dalším čísle školního časopisu Puclík. Vyhodnocení se uskuteční na konci školního roku a výherci se mohou těšit na drobné odměny.

OTÁZKY A ÚKOLY PRVNÍHO – ZAHŘÍVACÍHO KOLA

Úkol pro žáky 1. stupně: Namaluj obrázek na formát A4 – téma: „Moje nejoblíbenější knížka“

Otázka pro žáky 2. stupně: Odhadněte, kolik knih může půjčit naše žákovská knihovna

a) 5 625

b) 5 425

c) 5 225

Správné odpovědi a ilustrace dejte do schránky časopisu Puclík u učeben výpočetní techniky nejpozději **do 31. ledna 2006**. Nezapomeňte připsat i své jméno a třídu.

Mgr. Pavlína Poláčková

Die Welt zu Gast bei Freunden

V roce 2006 bude v Německu probíhat MS ve fotbale. Před vlastním mistrovstvím světa byla německým fotbalovým svazem vyhlášena mezinárodní soutěž

Talente 2006 - Die FIFA WM in der Schule - (Talenty 2006-FIFA MS ve škole)

Motto tohoto projektu zní: Die Welt zu Gast bei Freunden (Svět na návštěvě u přátel). Cílem má být setkání různých zemí a kultur spojených FIFA MS 2006. Fotbalový míč sjednocující svět - tak by mohlo znít další motto.

Soutěž začala v dubnu 2005 a končí 15. prosince 2005. Má dvě části. První část je určená pro žáky německých škol, byla ukončena v červenci. Druhá část (mezinárodní) je určená pouze žákům, kteří se učí německy. Tato část bude ukončena v prosinci 2005. Vyhlášení vítězů se uskuteční v květnu 2006 na olympijském stadionu v Berlíně.

Druhá část, do níž se přihlásili i žáci naší 8.B, má pět kategorií. Pracovali jsme v kategorii Bildende Kunst (Tvořivé umění) od října do listopadu. Po přihlášení jsme získali vlajku s logem soutěže. Tuto vlajku i s našimi výrobky (fotbalový míč a kopačka) jsme umístili na zadní schodiště „na radnici“. Během února bychom měli znát odpověď, jak jsme se umístili. Chtěli bychom být co nejlepší. Ale už skutečnost, že jsme němčináři, a proto jsme se do této mezinárodní soutěže mohli přihlásit, že o nás psali v dopise, který byl z centra poslán po celém

světě, že nás práce bavila, stála za to. O naší práci věděli i ostatní žáci, sledovali, jak pokračovala a ochotně nám pomohli, když už nás čas tlačil. Dokumentace naší práce byla už odeslána a teď jenom čekáme na výsledek.

Mgr. Jaroslava Kozárová

Sledovali jste VyVolené? Měli jste mezi nimi svého favorita a on nakonec nevyhrál? Pokud ano, tak jste propadli stejně jako miliony ostatních lidí novému druhu televizní zábavy – reality show. Čtvrt roku jste mohli na obrazovkách sledovat, jak si jednotliví soutěžící vedou v různých situacích, jak zvládají úkoly a jak se chovají. Těžko jste ale měli možnost s některým z nich mluvit.

Naše redakce se proto rozhodla oslovit v průběhu soutěže vyřazené VyVolené a požádat je o „elektronický“ rozhovor na dálku. Prostřednictvím e-mailových adres, které jim zřídila televize Prima, jsme tak poslali všem vyřazeným soutěžícím několik otázek a požádali jsme je, zda by našemu časopisu nezaslali odpovědi. Ze všech oslovených se nám ozval pouze **Martin a Rost’a**. Moc si ceníme toho, že si udělali čas a poskytli exkluzivně Puclíkovi své odpovědi.

Rostislav Alka

Martin Horák

Přihlásil jsem se z hecu, přišli jsme na to s klukama.	Kdy tě poprvé napadlo se do soutěže přihlásit, co bylo tím impulsem?	Do soutěže jsem se dostal náhodou a to proto, že jsem se vsadil s kamarády, že půjdu na casting. Ostatní už byla náhoda.
Myslím, že ano.	Změnila by případná výhra ve VyVolených hodně tvůj dosavadní život?	Výhra by mě potěšila, nicméně by mě určitě nezměnila (třeba povahově).
Měl jsem rád téměř všechny. K srdci mi moc nepřiřostl Vlado a taky Michal, ten pomlouval.	Koho jsi měl ve vile nejraději a kdo ti naopak k srdci moc nepřiřostl?	Svým způsobem mám všechny rád.
V 1.-5. třídě jsem byl aktivní nejen ve sportu. Soutěžil jsem v přednesu básní, dostal jsem se do celostátního kola. Spolupracoval jsem s místním dětským rádiem. Od sedmé třídy jsem byl ve vrcholovém středisku sportu. Myslím, že učitelé se mnou problémy neměli, s chováním tedy určitě ne.	Jaké jsou tvoje vzpomínky na základku? Měli s tebou učitelé problémy?	Na základní škole jsem byl spíš raubíř, nicméně jsem neměl s učením problémy.

Moc ne, jen když mi zbýval čas.	Sledoval jsi dál VyVolené i po odchodu ze soutěže?	Ano.
Jak kdy.	Které předměty na základní škole jsi měl rád a které tě vůbec nebavily?	Tak jako každý - tělocvik byl oblíbený a asi chemie mi moc k srdci nepřiřostla.
Ano.	Je pohled zvenčí vily na celou soutěž hodně jiný, než když je člověk uvnitř?	Ano, narozdíl od běžného diváka se na spoustu věcí dívám jinak (čtu mezi řádky).
Soukromí a sport, především stolní tenis, tenis, posilovna, floorball.	Co ti ve vile nejvíc chybělo?	Zcela běžné věci - informace. Ve vile člověk dementí.
Ano, vypadá to tam hodně pracovně.	Měl jsi možnost nahlédnout do zákulisí vily na pracoviště štábu? Pokud ano, jak to tam vypadá?	Měl jsem tu možnost. Vypadá to tam jako v úlu. Všichni pilně pracují.
Ano.	Bylo ti líto, že jsi nemohl se zbylými soutěžícími prožívat jejich pobyt ve slovenské vile?	Ano, byla by to příjemná změna.
Zmatené.	Jaké byly tvoje první pocity po odchodu z vily?	Svoboda, hurá!!!
Určitě setkání s panem prezidentem.	Jako VyVolení jste měli a stále máte možnost se setkávat se spoustou známých osobností. Kterého setkání si ceníš nejvíc?	Setkání s hudebním skladatelem Karlem Svobodou.
Ano.	Stýkáš se s někým z vyřazených soutěžících pravidelně, aniž by vaše setkání zorganizovala třeba televize?	Bydlím v bytě s Rostou a Sašu taky pravidelně potkávám.
Výhru bych přál samozřejmě sobě, ale z druhých Martinovi a Jindrovi.	Komu ze soutěžících jsi výhru nejvíc přál bez ohledu na to, jak brzy byl ze soutěže vyřazen?	Jindrovi.
Ano.	Myslíš, že ti účast v soutěži něco důležitého přinesla pro tvůj další život?	Zkušenost.
Ne.	<i>Pouze pro Rostu:</i> Určitě sis v nějakém časopise přečetl, že tě Wendy neměla ráda jen jako kamaráda. Cítil jsi k ní něco víc?	-----

Kryštof Pavel Borovička v Americe

...DALŠÍ POKRAČOVÁNÍ PŘÍBĚHŮ PŘEDKA PANA BOROVIČKY

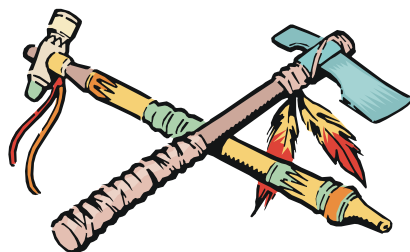
Spolu s Vikingy jsme vyrazili k Zelenému ostrovu (Grónsku). Osud ale chtěl, abych Zelenou zemi nikdy nespatriil. Cestou nás prudká bouře zahнала daleko od břehů ostrova. Po mnoha dnech nás vlny vyhodily na břeh. Zatím jsme ještě nevěděli, kam nás osud zavál. Loď byla velmi poškozená, ale všichni moji spolubojovníci byli v pořádku a se všemi zbraněmi. To se později ukázalo jako velice důležitý fakt.

Druhý den ráno jsme vyrazili na průzkum okolí. A tehdy začaly potíže. Naši lovci ulovili velké zvíře podobné našemu jelenovi. Začali jsme je porcovat a tu nás napadli místní domorodci. Byli to muži s pomalovanými tvářemi a pery ve vlasech. Přes obličej měli černé a žluté pruhy, v rukách měli dřevěné kyje a oštěpy. Za nimi přibíhali bojovníci s luky a šípy. K nohám nám dolétlo několik oštěpů a kamenů. Začali jsme se zoufale bránit. Přesila ale byla přílišná, a tak po několika minutách nás zůstalo jen pět živých. Ani jeden z nás nebyl bez zranění. Mně jeden kyj rozsekl obličej a krev mi tekla přes oči. Podařilo se nám zachránit skokem ze skály do rozvodněné řeky. Byli jsme zranění, hladoví a zoufalí.

V úkrytu ve skalách bylo nutné vydržet ještě den. Nejhorší hlad se nám podařilo zahnat uloveným zajícem a ovci. Po poradě jsme se vydali na jih k velkým pláním. Krajina byla bohatá na zvěř – šokovalo nás obrovské stádo jakýchsi zubrů (bizoni). Odhadli jsme stádo na miliony kusů. To nás zásobilo masem na nějaký čas. Několik dní potom nebyla žádná zvěř vidět. Po stádu totiž zbyla obrovská vydupaná dálnice, kde nerostla nějaký čas žádná tráva. Tráva tady byla vysoká jako dospělý muž a její lány se vlnily jako moře.

Už nás začal opět trápit hlad, když nám cestu zkrížilo tisícíhlavé stádo antilop. Bylo maso a opět střetnutí s domorodci. Tentokrát byli přátelští. Za stádem nejprve přišli bojovníci pomalovaní barvou modrou a bílou a později za nimi dorazil i zbytek kmene. Byli veselí a pomocí posunkové řeči jsme si povídali. Sami o sobě říkají, že jsou lidé z vesmíru, a nás považovali za syny z nebes. Strávili jsme zde mnoho dní a naše šrámy se zahojily.

Jejich letní tábor minulý měsíc napadly nějaké nestvůry z bažin a jejich bojovníci byli naprosto bezmocní. Slíbili jsme jim pomoc a hned druhý den se naše skupina vypravila do bažin. Zdejší bažiny jsou plné obrovských ještěrek (krokodýlů), které žijí také v božském Egyptě. Tyto ještěrky samy o sobě byly nestvůry, ale podle domorodců zde mělo být ještě něco daleko horšího. No uvidíme. Prozatím se prodíráme bahnem, které nás pohlcuje, a jakékoliv uvíznutí znamená smrt.

Cesta pokračovala mnoho hodin a na prvním ostrůvku bez bahna jsme se utábořili na noc. Jako první připadla hlídka na mě. V bažinách bylo šero a pomalu se snášel soumrak a opar. První známkou toho, že se děje něco neobvyklého, byl vysoký a táhlý skřek. Ten se nesl daleko do kraje a běhal z toho mráz po zádech. Všichni moji spolubojovníci vyskočili a naši domorodí průvodci (byli dva) začali něco rychle posunkovat. Vyrozuměli jsme, že je to duch zdejší bažiny a že se blíží směrem k nám.

Všichni byli vystrašení a v tvářích našich průvodců bylo vidět naprosté zděšení. Musím podotknout, že tito lidé byli schopni zabít velkého hnědého medvěda nebo horského lva (pumu) pouhým nožem. K nám se však blížili tvorové, kteří byli něčím naprosto novým a daleko nebezpečnějším.

Mgr. Petr Smékal

Divadelní předplatné 2005-2006

Ve středu 19. října 2005 se v Městském divadle ve Žďáře nad Sázavou uskutečnilo první letošní divadelní představení Pohádkového divadla Julie Jurištové **STRAŠIDELNÝ MLÝN**. Jednalo se o původní českou pohádku s písničkami, ve které se děti setkaly s legračními strašidly, čertem, Matějem a Bětuškou. Pohádka se všem moc líbila.

Na listopad bylo připraveno představení plné písniček **HLEDÁ SE ADAM**, ve kterém dvě poplety hledají přátele pomocí detektivů. V prosinci má své vystoupení Divadlo Evy Hruškové. Vánoční povídání o narození Ježíška a o tom, co se stalo v Betlémě před dávnými léty, má název **LEGENDA O HVĚZDĚ**. Děti se seznámí s vánočními zvyky, říkadly a koledami, které mohou zpívat spolu s herci.

Na leden je připravena pohádka **HONZA NEBOJSA** v provedení Divadla Kuba. Pohádka nabízí několik pohledů na téma strach. Honzové bývají hloupí, chytří, někdy se málem stanou králem, jindy se toulají s Mařenkou po lese nebo osvobozují princezny. Honza v této pohádce se nebojí ničeho a nikoho.

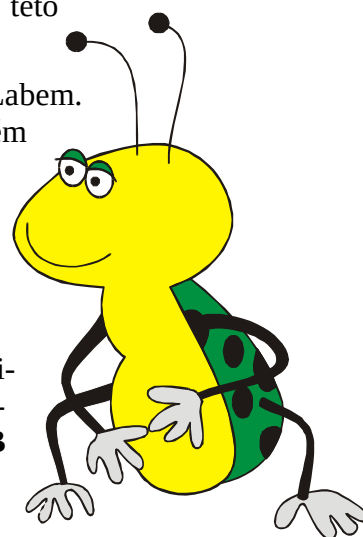
Únorové představení předvede divadelní soubor Malá scéna Ústí nad Labem. Bude to pohádka **KOCOUR V BOTÁCH**. Lidová pohádka je o chudém mládenci, který se živí pletením košíků a dostává příležitost si přivydělat nějaké peníze v pekárně. Po roční službě však dostává pouze boty. Velké zklamání mu vynahradí jeho kocourek Macek, který díky těmto botám získá lidskou podobu a svým důvtipem zajistí nejen bohaté panství, ale zejména srdce krásné princezny.

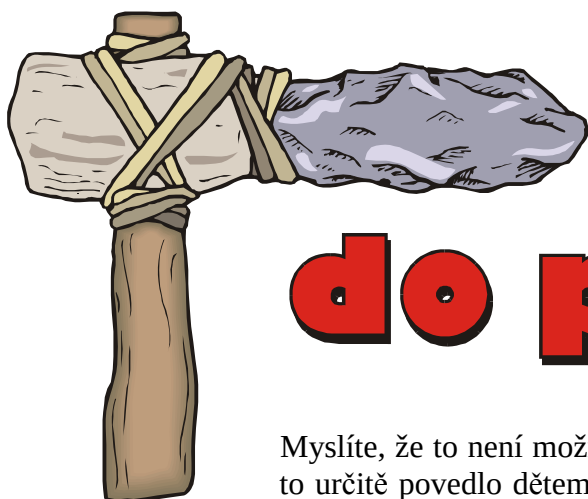
V měsíci březnu proběhne tradiční krajská přehlídka amatérských divadel hrajících pro děti **POHÁDKOVÝ MLEJNEK**. Duben patří Divadélku z pytlíčku a jeho divadelní komedii **HAM HAM ANEB VELKÝ HLAD JÁ MÁM**. Pohádka se odehrává na louce plné květin a broučků. Jejich poklidný život naruší velká hladová obří housenka...

Poslední představení letošního školního roku v květnu patří Divadélku Mrak. Výpravný, dobrodružný a napínavý pohádkový příběh **PIRÁTSKÁ POHÁDKA** bude zpestřený šermířskými souboji, dýmovými efekty i loutkou čtyřmetrové chobotnice.

Věříme, že se všechna představení budou dětem líbit a budou se na cesty za pohádkou těšit.

Mgr. Ivana Fousková

CESTA do pravěku

Myslíte, že to není možné? Ale je a není to až tak těžké. Alespoň částečně se to určitě povedlo dětem druhých až čtvrtých tříd, když se na konci listopadu 2005 vydaly do muzea v nedaleké Poličce. Zde na ně čekaly nejen jednotlivé předměty od doby kamenné až do období slovanských hradišť, které objevili při svých vykopávkách archeologové, ale jejich napodobeniny si dokonce mohly reálně i vyzkoušet.

Děti mohly uvidět obrovského mamuta, vzaly do rukou a mohly i opracovávat kamenné, bronzové a železné nástroje. Vyzkoušely si drcení obilí a tkaní na vertikálním stavu. Malovaly na keramiku podle starodávných vzorů, psaly svá jména hlaholicí a vžily se do role našich předků v dobovém oblečení.

Pravěk je období 40 000 let před naším letopočtem a málokdo by se tam určitě chtěl vrátit. K obživě si pravěký člověk lovil zvířata. Jejich maso konzumoval nejdříve syrové, později pečené, odíval se do kůží a putoval z místa na místo. Postupně se naučil obdělávat půdu, chovat zvířata, pálit z hlíny nádoby, tkát látky a stavět opevněná hradiště.

Netradiční výuka se dětem líbila a už se těší na následující podobné setkání, které proběhne v duchu rytířských soubojů.

Mgr. Pavlína Poláčková a Mgr. Ivana Fousková

TVOŘIVÁ DÍLNA 5.B

Paní učitelka Truksová nám dala přihlášku do kroužku s názvem Tvořivá dílna. V tvořivé dílně se vyrábí výrobky, které se buď ihned odnášejí domů, nebo si je žáci berou po vystavení.

Minule jsme vyráběli láhve, které se nám moc povedly. Mohli jste je spatřit jako výzdobu na chodbě hlavní budovy. Byla to moc a moc krásná výzdoba. Paní učitelka Truksová také rozdělila žáky či žáčky na mladší a starší.

Mladší skupina minule vyráběla létajícího netopýrka na téma Halloween. Starší děti těm mladším rády pomáhají. A také na konci dostanou malou odměnu.

Klára Macháčková, 5. B

Strašidelný den

Ráno jsme přišli do školy s velkou radostí. Také nás s radostí přivítala paní Drákulice. Když se všechna strašidla sešla, mohlo se začít. Prvně jsme si sedli do kroužku a všichni se představili. Potom jsme šli psát svůj životopis. Dostali jsme papír a všichni ho zmačkali. Někdo ho i trochu počernil, protože jsme ještě před tím měli otisknout svůj palec na důkaz, že jsme tam byli. Každý napsal svůj životopis, který zmuchlal a hodil do krabičky.

O přestávce začala strašidla dělat různé věci.

Ale jak zazvonilo, bylo po legraci.

Strašidla se zase musela posadit do

lavic a poslouchat paní

Drákulovou. Ale nuda to vů-

bec nebyla. Měli jsme si vymyslet svou strašidelnou slovní úlohu, vypočítat ji a odevzdat Drákulici. Ta nám ji označila (spálila roh sešitu) a mohlo se pokračovat. Hráli jsme super hry. Jenže zase zazvonilo a strašidla se musela nachystat na hodinu. Jakmile začala hodina, vyráběli se netopýři. Moc nám to nešlo, ale přesto vznikla krásná díla. Dvě bílé paní si pořád něco šuškal, ale dílo se jim opravdu povedlo.

O přestávce se všichni těšili na hodinu, protože se měly číst životopisy. Bylo to skvělé. Někdo byl z Pluta někdo ze Země mrtvých a někdo dokonce i z pekla. Poslední hodinu jsme si sedli naposledy do kroužku a každý řekl svůj pozdrav. Měla se vyhlásit soutěž o nejhezčí strašidlo. Všichni jsme se na sebe naposledy podívali a mohlo se hlasovat. Vyhrál to E.T. Tak jsme ukončili den plný překvapení. Sice jsme se fotili, ale strašidla nelze vyfotit, proto se musela namalovat.

Peřinová Andrea, 5.B.

VÁNOČNÍ ZPÍVÁNKY

Ve středu 7. prosince 2005 se kreslárna naší školy úplně proměnila – všude svítily svíčky, rozzářil se stromeček (dokonce dva), adventní věnec a celá místnost byla provoněná vánoční vůní. Děti ze 4. a 5. ročníku se zde sešly, aby si ukrátily čas a zpříjemnily dobu, která ještě zbývá do Vánoc.

Zpívaly koledy, dověděly se, jak se slaví Vánoce v jiných krajích, a poslouchaly vánoční melodie, které si pro ně připravily spolužačky na flétnu a klavír. Pohádková babička jim přečetla maďarskou vánoční pohádku a za odměnu si vyrobily vánoční ozdobičky z včelího vosku.

Hlavně se ale naučily krásnou vánoční písničku „Bim, bam“, kterou si na závěr společně zazpívaly při svíčke na ztemnělém schodišti školy.

Mgr. Jaroslava Truksová

PUCLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 35 – prosinec 2005

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková, Petra Srnská, Andrea Šikulová, Jan Fousek, Eliška Kuběnová, Dita Niesnerová, Žaneta Šimová, Jana Ambrožová, Lucie Ptáčková, Zuzana Žárská, Adéla Šujanová, Martin Šústek, Klára Macháčková, Andrea Peřinová

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 35 vyšlo 14. prosince 2005 v nákladu 35 výtisků